

[Aksel Møller.]

erklærer sig villig til at give mulighed derfor. Men det får jo nu stå hen, til ordførerne har haft lejlighed til at udtale sig om den højtærede indenrigs- og boligministers nys givne fortolkning af selve denne bestemmelses indhold i den foreslåede § 7.

Det, der kalder mig frem, er især de bemærkninger, den højtærede indenrigs- og boligminister gjorde i anledning af den strid, der under udvalgsarbejdet opstod mellem den konservative og den socialdemokratiske gruppe i udvalget eller vel formentlig nærmest mellem det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer og den højtærede indenrigsminister. Vi havde i udvalget forhandlet om spørgsmålet om, hvorvidt de ikke skatteansatte skulle have valgret, og som mit partis ordfører har redegjort for det, havde vi sympati for denne tanke. Men samtidig med, at vi viser venlighed overfor denne tanke, savnes der en meget væsentlig handling fra den højtærede ministers side, nemlig en erklæring overfor os — en erklæring, som vel allerede burde være givet ved første behandling af lovforslaget — gående ud på, at konsekvensen af en ændring her, således at de ikke skatteansatte fik valgret, ville være, at regeringen stillede forslag om ændring af den kommunale skattelov. Var denne erklæring givet, så havde vi vidst, hvor vi var henne, så havde den højtærede indenrigs- og boligminister givet os fuldstændig fair play. Men netop som udvalgsarbejdet er ved at være afsluttet, får vi på en i og for sig ganske tilfældig måde, gennem en af de kommuner, som nogle af os er knyttet til i kommunalpolitisk arbejde, underretning om, at det høje indenrigsministerium nu beskæftiger sig med spørgsmålet om en forandring af den kommunale skattelov; og det er ikke således, at dette er et led i en almindelig overvejelse og planlægning af de fremtidige kommunale skatter i landet, nej, motiveringen er den — jeg tillader mig et citat af denne skrivelse fra indenrigsministeriet:

„Såfremt forslaget om ophævelse af skatteansættelsesbetingelsen gennemføres, vil det være en naturlig følge, at bestemmelserne i § 10, stk. 3, i lov nr. 28 af 18. februar 1937 vedrørende per-

sonlig skat til kommunen søges ændret, således“

o. s. v., o. s. v. — at der altså bliver adgang til at undlade beskatning til kommunen af indkomster under en vis størrelse. Hvis denne bestemmelse om ikke skatteansattes valgret i den kommunale valglov gennemføres, vil man altså søge at udarbejde et ændringsforslag til den kommunale skattelov. Ikke et officielt ord derom under forhandlingerne i udvalget, ikke nogen tilkendegivelse fra den højtærede minister om de konsekvenser, dette ville få, da vi stod her i tinget ved første behandling og drøftede dette spørgsmål! Det er da højst sandsynligt, at den kommunale skattelov ved en eller anden lejlighed skal laves om; den forrige regering arbejdede jo med disse problemer. Men det skal da ikke ske stykkevis, og det skal da ikke være sådan, at man vil udnytte en velvillig holdning fra vor side overfor et princip til umiddelbart at foretage en stykkevis ændring af skatteloven uden så meget som at sige til i forvejen.

Så siger den højtærede indenrigs- og boligminister, at han naturligvis har ansvaret for denne skrivelse. Han var så venlig at sige, at ingen minister kunne læse alle de skrivelser, der udgik fra hans ministerium; jeg er ganske enig med den højtærede minister heri, ganske enig. Men der er skrivelser af en vis karakter, som ingen minister kan undgå at kende, og som enhver minister vil forlange at kende, før de forlader hans ministerium, og det er skrivelser, som har en politisk rækkevidde, og især skrivelser, som har en direkte, intim forbindelse med en bestemt politisk situation i folketinget som f. eks. forhandlingen om den kommunale valglov, der på det tidspunkt endnu ikke var afsluttet.

Jeg må derfor sige til den højtærede indenrigs- og boligminister, at det forekommer mig, at de konservative forhandlere i udvalget har haft al mulig grund til at føle sig brøstholdne over den behandling, de har været udsat for. Hvis den højtærede indenrigs- og boligminister vil tilgive mig, vil jeg tilføje, at en politisk skrivelse af denne karakter burde vi have kendt som indeholdende den højtærede ministers hensigt på et tidspunkt, da vi drøftede det